

1,560,700 Kr., hvilket er omtrent 350,000 à 400,000 Kr. mindre end de Bevillinger, som Rigsdagen ved at gaa ind paa det foreliggende Forslag, vil komme til at give i de nærmest følgende Aar.

Vi tro forøvrigt ikke, at det tjener til at oplyse Sagens virkelige finansielle Betydning, at den i 1876 givne Kanonbevilling medtages; thi ligesom denne fra et militært Synspunkt er væsentlig forskjellig fra det nu foreliggende Forslag, saaledes har den paa Grund af sin aldeles særlige Karakter neppe tidligere været medtagen i de Beregninger, der have ligget til Grund for Finantsudvalgenes Overveielser af Spørgsmaalet om, hvor høit man kan anse det forsværligt at gaa med de sædvanlige ekstraordinære Bevillinger til Forsværsvæsenet paa de aarlige Finantslove, saa meget mere, som den nævnte Bevilling blev given ikke i 3 Aar, men i 1 Aar, og for den aldeles overveiende Del kom til Udbetaling i eet Aar (i 1876—77 udbetaltes 1,536,883 Kr., kun 463,116 Kr. kom til Udbetaling derefter).

Vi have ovenfor sagt, at Vedtagelse af det foreliggende Forslag er ensbetydende med en samlet Bevilling af mindst 2,434,200 Kr. i 3 Aar, men efter al Sandsynlighed ville de finansielle Følger af dette Skridt blive langt mere omfattende. Det forholder sig nemlig ikke som ovenfor af Mindretallet under Nr. 1 antaget, at den 1874—75 bevilgede Forstærkning af Strickers Batteri og den i 1877—78 og 1878—79 bevilgede Forstærkning af Søforterne og „Forandring“ ved Batteriet paa Ny Kalkbrænderi som „naturlig Konsekvens“ føre til Begjæringen af de 35½ Stm. Kanoner, som en i fortrinlig Grad forbedret Bestyknig af de forstærkede Forter, og at Bevillingen af disse Kanoner maa anses som en logisk Følge af de Rigsdagsbeslutninger, der ligge til Grund for Bevillingerne; thi for det Første er det jo ikke Meningen at anbringe de nævnte Kanoner paa de Forter (Tre Kroner & Prøvesten), som navnlig vare Gjenstand for den ved Bevillingerne i 1878—79—80 tilføjede Forstærkning, men derimod paa Strickers Batteri, Mellemfortet og Ny Kalkbrænderibatteriet, som kun i langt ringere Grad bleve forstærkede, og som ikkun ere aadne Batterier, der neppe kunne antages at egne sig særlig til at modtage en saa overordentlig kostbar Bestyknig som den nævnte; dernæst har det neppe nogeninde fra nogen Side, hverken Regering eller Rigsdag, ved Anvendelsen af Midler til Forternes Forstærkning været paatænkt at gjøre disse til den egentlige Forsvarslinie udenfor Kjøbenhavn imod Søfiden, men fra begge Sider har det steds været forudsat, at disse Forter, for at gjøre den tilføjede Nytte, maatte suppleres af et stærkt enten flydende eller fast Forsvar. Da Mindretallet under Nr. 1 selv har deltaget i den Beslutning, hvorefter hele Folkethinget den 31te Marts 1877 tilbød at yde Bevillingen til Paabebyggelsen af de nævnte Forters Forstærkning, vil en nærmere Udvipling af de militære Betragtninger, der have ligget til Grund for samme, jo imidlertid være overflødig; derimod kunne vi ikke undlade at udtale, at det forekommer os klart, at man, naar man ved at gaa ind paa den forlangte Bevilling, giver de paagjældende Forter en efter vor Formening tilbøielig og væsentlig større Betydning, som Led i Kjøbenhavns Forsvar end oprindeligen paatænkt — at man da ogsaa maa være beredt paa at komme til i Fremtiden at staa ligeoverfor nye og maaste store Krav til den bevilligende Myndighed, som denne væsensfuld vil kunne modsætte sig. Hvad der i saa Henseende hidtil er flet, forekommer os i høi Grad at bestyrke den af os fremsatte Frygt for, at Bevillingen til 35½ Stm. Kanoner i Kraft af den logiske Konsekvens vil vise sig at være en Bevilling ogsaa til Forter. I Aarene 1870—71 fremkom man med Forordninger om en Bevilling af 11 Kanoner til Bestyknig af Forterne; Bevillingen blev given; sidste Bidrag i Finantsaaret 1877—78. Allerede i 1876 stillede Regeringen Forslag om en Bevilling paa Finantsloven til Forternes Forstærkning. Bevillingen blev atter given, men allerede forinden den var fuldt benyttet, kom nye Forordninger om forbedret Bestyknig frem; vi nære efter disse Erfaringer ikke noget Haab om, at denne Bevillings Givelse vil medføre en Afslutning af Rækken; thi det er saa langt fra, at en Bevilling til Kanonerne er nogen Konsekvens af tidligere Rigsdagsbeslutninger om Bevillinger til Forter, at det meget mere maa siges at ville være en Rigsdagsbeslutning, der vil medføre som — maaste uafviselig — Konsekvens nye Bevillinger til Forter, hvad enten disse nu ville blive anvendte til en Forstærkning af de bestaaende, eller de, saaledes som Ministeriets Bemærkninger til Finantslovsforlaget synes at antyde, ville komme til at gaa ud paa at muliggjøre Bygningen af helt nye faste Forter ved Kjøbenhavn. At vi navnlig under de nuværende økonomiske Forhold ikke se os i Stand til at tilraade Thinget at gaa ind paa en Bevilling, der som den foreslaaede ikke blot binder Rigsdagen til i en Række af Aar at anvende en Sum af 800,000 Kr. aarlig ud over, hvad den ellers maatte erkjende for nødvendigt, men som desuden stiller aldeles uoverskuelige finansielle Konsekvenser i Udsigt, behøve vi neppe at bemærke. Lige vi sluttelig under Overveielse, hvorledes denne Bevilling staar i Forhold til Folkethingets hidtilværende Holdning i Forsvarsagen, da to vi, at denne, bortset fra Forordningen om Summens Størrelse og dennes Tilvebringelse ved en Formue- og Indkomstskat, maa siges navnlig at have lagt Bøgen paa to Dødepunkter: 1. Ingen Befæstning af Kjøbenhavn ved nye faste Bærker, men Kræfternes Koncentreren paa en kraftig og tidssvarende Udvipling af det bevægelige og flydende Forsvar. 2. Ingen Samling